EURÓPAI PARLAMENT

2004 *2009*

Plenárisülés-dokumentum

16.3.2009 B6-0142/2009

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a B6-0206/2009 és B6-0205/2009 számú szóbeli választ igénylő kérdésekhez

az eljárási szabályzat 108. cikkének (5) bekezdése alapján

előterjesztette: Christofer Fjellner

a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság nevében

az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Ghána közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról

B6-0142/2009

Az Európai Parlament állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Ghána közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló 2003. szeptember 25-i állásfoglalására[1], a dohai forduló a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jén hozott határozatát követő értékeléséről szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására[2], a Kereskedelmi Világszervezet Hongkongban tartott hatodik Miniszteri Konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására[3], a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására[4], a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására[5], kereskedelemről és a szegénységről (a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében) szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására[6], a Dohai Fejlesztési Menetrendről (DFM) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására[7], a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. május 23-i állásfoglalására[8], a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. december 12-i állásfoglalására[9], valamint az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2008. június 5-i állásfoglalására[10],

– tekintettel a Ghána és az Európai Közösség közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásra,

– tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),

– tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2006. áprilisi, 2006. októberi, 2007. májusi, 2007. októberi, 2007. novemberi, 2008. májusi és 2008. novemberi következtetéseire,

---

[1] HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.
[2] HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.
[3] HL C 285 E., 2006.11.22. 126. o.
[4] HL C 292. E, 2006.1.12., 121. o.
[5] HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.
[6] HL C 298. E, 2006.8.12., 261. o.
[7] HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.
[8] HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.
[9] HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.
[10] Elfogadott szöveg, P6_TA(2008)0252.

– tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),

– tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,

– tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának hatodik ülésén, 2005. december 18-án Hongkongban elfogadott miniszteri nyilatkozatra,

– tekintettel a kereskedelemösztönző támogatással foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,

– tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat (MFC-ket) mint a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében közösen kialakított kritériumokat határozza meg,

– tekintettel a Nyolcak Csoportja által Gleneaglesben kiadott, 2005. július 8-i gleneagles-i közleményre,

– tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának negyedik ülésén, 2001. november 14-én Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatra,

– tekintettel az eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel az Európai Uniónak az AKCS-országokkal 2007. december 31-éig fenntartott korábbi kereskedelmi kapcsolata – amely az utóbbinak nem kölcsönös alapon biztosított preferenciális hozzáférést az EU piacaihoz – nem felelt meg a WTO szabályainak,

B. mivel a GPM-ek olyan, a WTO-val összeegyeztethető megállapodások, amelyek célja a regionális integráció támogatása és az AKCS-gazdaságok világgazdaságba történő fokozatos integrálásának előmozdítása, ekként mozdítva elő fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődésüket, és hozzájárulva az AKCS-országokban a szegénység felszámolására irányuló általános erőfeszítéshez,

C. mivel a WTO szabályok nem követelik meg, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokkal érintett országok liberalizációs kötelezettségvállalást tegyenek a szolgáltatásokra, a beruházásokra, a közbeszerzésekre, a szellemi tulajdonjogokra, a versenyre, a kereskedelem megkönnyítésére, az adatvédelemre, a tőke szabad mozgására vagy az adóügyi kormányzásra, és mivel ez ezen kérdésekkel kapcsolatos tárgyalásoknak csak akkor kell sorra kerülniük, ha erre mindkét fél hajlandó; mivel a gazdasági partnerségi megállapodások kinyilvánított, a fejlesztés növelésére és a szegénység csökkentésére irányuló célkitűzései nem kell, hogy fejlesztési értékelési rendszeren alapuló progresszív és megfelelően tervezett kereskedelmi liberalizációval essen egybe, amely szerepet játszhat a piaci diverzitás, a gazdasági növekedés és fejlődés elősegítésében;

D. mivel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2008. május 26-27-i következtetései hangsúlyozták egy rugalmas megközelítés szükségességét, miközben biztosítják a

megfelelő fejlődést, és felszólította a Bizottságot, hogy valamennyi WTO-kompatibilis rugalmasságot és aszimetriát használja fel az AKCS-országok és régiók fejlesztési eltérő szintjei és szükségletei figyelembe vételére,

E. mivel a korábbi kereskedelmi preferenciarendszerek nem tudtak hozzájárulni ezen országok gazdasági helyzetének lényeges mértékű javításához,

F. mivel az „ideiglenes” gazdasági partnerségi megállapodások olyan árukereskedelmi megállapodások, amelyek célja, hogy megakadályozza az AKCS-országok Unióval folytatott kereskedelmének torzulását, ezért őket átmeneti megoldásnak kell tekinteni, miközben a nyugat-afrikai régióval történő átfogó gazdasági megállapodások megkötése érdekében folytatott tárgyalások folyamatban vannak,

G. mivel az áruimportokra kivetett nem tarifális korlátozások megszüntetésének átfogó hatása sokkal nagyobb lehet, mint a tarifák megszüntetése,

H. mivel a Cotonoui megállapodás 37. cikkének (6) bekezdése szerint az AKCS-országoknak joguk van a gazdasági partnerségi megállapodásokhoz alternatívákat keresni,

I. mivel az „ideiglenes” gazdasági partnerségi megállapodások a végleges gazdasági partnerségi megállapodások felé vezető ugródeszkaként szolgálnak,

J. mivel az Unió az AKCS-országok részére 100 százalékban kvóta- és vámmentes hozzáférést kínál az EU piacaihoz, a rizs és a cukor esetében átmeneti időszak biztosításával (2010-ig, illetve 2015-ig),

K. mivel a kapacitási szintek a különböző AKCS-országok között, illetve az AKCS és az Unió között jelentősen eltérnek,

L. mivel az EU és az AKCS-országok gazdasága közötti verseny korlátozott, mivel az európai uniós export többségét olyan termékek alkotják, amelyeket az AKCS-országok nem termelnek, de szükségük van rá közvetlen fogyasztás vagy a hazai ipar ellátása céljából,

M. mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság azt jelenti, hogy a fejlődő világ számára a kereskedelempolitika fontosabb lesz, mint korábban bármikor, ezért teljes mértékben ki kell használni a a nemzetközi kereskedelem nyújtotta lehetőségeket,

N. mivel a gazdasági partnerségi megállapodások szövegeiben szerepel a legnagyobb kedvezmény záradék, amely rendes, megkülönböztetéstől mentes tarifát állapít meg az áruk behozatalára, annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi exportőr a legnagyobb kedvezményben részesülő exportőrt megillető bánásmód alá essen,

O. mivel az Európai Unió és az AKCS-országok között tárgyalások folytak új, tökéletesített származási szabályok elfogadásáról, amelyek megfelelő, az országok korlátozott kapacitási szintjét tekintetbe vevő végrehajtás esetén jelentős előnyöket nyújthatnak az AKCS-országok számára,

P. mivel a kereskedelemösztönző támogatás a fejlődő országok azon kapacitásait hivatott

támogatni, hogy az új kereskedelmi lehetőségek előnyeit kihasználják,

Q. mivel a végleges GPM elkerülhetetlenül megszabja az AKCS-országok és más kereskedelmi partnerek közötti jövőbeli megállapodások, valamint a térség által a tárgyalásokban képviselt álláspont hatályát és tartalmát,

R. mivel az Unió és a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) közötti kereskedelmi egyensúly a kereskedelmet illetően kiegyenlített a régiók között,

S. mivel Ghana tagja a 15 államból álló ECOWAS-nak; mivel az egyes államok eltérnek egymástól a méret és a GDP tekintetében a régióban,

T. mivel az ECOWAS-t alkotó 15 országból 12 a legkevésbé fejlett országok közé tartozik,

U. mivel Ghána, az Elefántcsontpart és Nigéria nem tartozik a legkevésbé fejlett országok közé, mivel ezért a regionális ECOWAS-csoportba tartozó államok kormányzati forrásainak és teljesítményének egyenlőtlen szintjéből politikai nehézségek adódhatnak, mivel tagjainak nagyobb része a legkevésbé fejlett országok közé tartozik,

1. megerősíti azon véleményét, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások megfelelő kialakításuk esetén lehetőséget kínálnak az AKCS–EU kereskedelmi kapcsolatok élénkítésére, előmozdítják az AKCS gazdasági diverzifikálását és a regionális integrációt,

2. elismeri az egyrészről az Európai Unió, másrészről az AKCS-országok között létrejött ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás megkötésének az exportőrök számára azáltal biztosított előnyeit, hogy az Európai Unióba irányuló export esetében a cotonoui kereskedelmi szabályozás 2008. január 1-jei lejártát követően is fenntartotta a status quót, megőrizve és lényegesen bővítve Ghána számára az Unióba történő export lehetőségét, mind a teljes piacon, mind pedig a származási helyre vonatkozó jobb szabályozáson keresztül;

3. üdvözli, hogy az Európai Közösség az AKCS és az Unió közötti kereskedelem liberalizálásának elősegítése céljából a legtöbb termék esetében teljes mértékben vám- és kvótamentes hozzáférést biztosít az Unió piacához;

4. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodás Ghánával semmilyen körülmények között nem veszélyeztetheti az ECOWAS kohézióját, illetve nem gyengítheti annak regionális integrációját;

5. kiemeli az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását mint ezen régió egészének fenntartható növekedése irányába tett szükséges lépést, és hangsúlyozza a folyamatos tárgyalások fontosságát egy teljes körű megállapodás létrehozása érdekében, amely ösztönzi a kereskedelem, a beruházások és a regionális integráció fokozását;

6. emlékeztet arra, hogy miközben az ideiglenes megállapodás összeegyeztethető a WTO szabályaival, és a folyamat első lépésének tekinthető, a végleges gazdasági partnerségi megállapodás létrejötte nem automatikusan következik belőle;

7. felhívja a Bizottságot, hogy abban az esetben, ha Ghána nem kívánja aláírni a gazdasági partnerségi megállapodást, alkalmazza a Cotonoui Megállapodás 37. cikkének (6)

bekezdését, amely előírja, hogy minden alternatív lehetőséget meg kell vizsgálni annak érdekében, hogy ezen országok számára új kereskedelmi keretet biztosítsanak, amely egyenértékű jelenlegi helyzetükkel és megfelel a WTO szabályainak;

8. elismeri az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásokon belüli átmeneti időszakok létrehozását a kis- és középvállalkozások részére annak érdekében, hogy a kkv-k igazodni tudjanak a megállapodás által előidézett változásokhoz, és sürgeti az érintett államok hatóságait, hogy továbbra is támogassák a kis- és középvállalkozások érdekeit egy átfogó gazdasági partnerségi megállapodás elérésére irányuló tárgyalásaik során;

9. sürgeti az AKCS-országokat, hogy mozdítsák elő a liberalizációs folyamatot, és ösztönzi e reformok árukereskedelmen túlra történő kiterjesztését annak érdekében, hogy a szolgáltatások kereskedelmének liberalizációját is fokozzák;

10. felhívja az Uniót, hogy nyújtson fokozott és megfelelő segítséget az AKCS-országok hatóságainak és a magánszférának az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását követő gazdasági átmenet megkönnyítése érdekében;

11. hangsúlyozza a megfelelő és átlátható ellenőrző mechanizmusok fontosságát, a Parlament illetékes bizottsága általi hatékony felügyelettel, a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következetességének biztosítása érdekében;

12. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tisztázza a kereskedelmet célzó támogatás megnövekedett költségvetésének keretein belüli vállalt elsőbbségi kiadásokból származó források jelenlegi megoszlását az AKCS-régióban;

13. emlékeztet a kereskedelmet célzó támogatásra vonatkozó uniós stratégia 2007 októberében történt elfogadására, amelyben kötelezettséget vállaltak a kereskedelemmel kapcsolatos összes uniós támogatásnak 2010-ig évi kétmilliárd euróra történő növelésére (egymilliárd EUR a Közösségtől, egymilliárd EUR a tagállamoktól);; ragaszkodik ahhoz, hogy a Nyugat-afrikai Régió megfelelő és méltányos részt kapjon ebből;

14. felszólít a kereskedelemösztönző támogatási források arányának korai meghatározására és biztosítására; hangsúlyozza, hogy e pénzeszközöknek többletforrásokat és nem pusztán az EFA szerinti finanszírozás átcsomagolását kell jelenteniük, meg kell felelniük Ghána prioritásainak, valamint hogy kifizetésüknek időben, előre jelezhető módon, valamint a nemzeti és regionális stratégiai fejlesztési tervekre vonatkozó végrehajtási menetrendekkel összhangban kell történniük; az európai támogatás nyújtásának tárgyában a GPM-ekhez kapcsolódó bármifajta feltételességet ellenzi, és felhívja a Bizottságot annak garantálására, hogy a 10. EFA pénzeszközeihez való hozzáférést a tárgyalások eredményeitől és ütemétől elkülönítve kezeljék;

15 sürgeti az érintett országokat, hogy nyújtsanak egyértelmű és átlátható tájékoztatást ezen országok gazdasági és politikai helyzetéről és fejlődéséről az Európai Unióval folytatott együttműködés fejlesztése érdekében;

16. hangsúlyozza a természeti erőforrások átlátható kezelésének fontosságát, mivel azok a fejlődés kulcsai; sürgeti ***a végleges*** gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy tegyék teljes mértékben világossá a természeti erőforrásokkal való átlátható

gazdálkodást, és határozzák meg a legjobb gyakorlatokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy Ghána a lehető legnagyobb nyereséghez jussanak ezen erőforrások által; ezzel összefüggésben megerősíti 2007. március 13-i, a vállalatok társadalmi felelőssége: új partnerség című állásfoglalását[1], és kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy az AKCS-országokban termelési eszközökkel és az EU-ban székhellyel rendelkező nemzetközi vállalatok tiszteletben tartják a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet alapvető-standardjait, a társadalmi és környezetvédelmi egyezményeket, valamint a gazdasági növekedés és magasabb társadalmi és környezetvédelmi standardok közötti egyensúly megteremtését célzó nemzetközi megállapodásokat;

17. kiemeli a régión belüli kereskedelem fontosságát és a regionális kereskedelmi kapcsolatok bővítésének szükségességét a régió fenntartható növekedésének biztosítása érdekében; hangsúlyozza a különböző regionális szervezetek közötti együttműködés és összhang fontosságát;

18. továbbra is arra ösztönöz, hogy a „dél és dél közötti„ kereskedelem, a gazdasági fejlődés és a regionális integráció további támogatása érdekében csökkentsék a fejlődő országok és a regionális csoportok közötti vámtarifákat, amely ma a kereskedelmi érték 15-25%-át teszi ki;

19. üdvözli a nyugat-afrikai csoportban a vámunió kidolgozását és a monetáris unió létrehozására tett törekvéseket, különös tekintettel a vállalatok számára jelentkező előnyökre, amelyek a nyugat-afrikai régió szinkronizációja révén válnának elérhetővé nagyobb piacot, fokozottabb kereskedelmet és a méretgazdaságosság létrehozására irányuló nagyobb lehetőségeket előidézve;

20. megfelelő és átlátható, egyértelmű szereppel és befolyással rendelkező ellenőrzési mechanizmusokat szorgalmaz a gazdasági partnerségi megállapodások hatásának nyomon követése érdekében az AKCS-országok nagyobb tulajdonlása és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció mellett; hangsúlyozza, hogy a megállapodás átfogó felülvizsgálatát legkésőbb az aláírás időpontjától számított öt éven belül elvégzik a megállapodás gazdasági és szociális hatásának – beleértve a végrehajtás költségeit és következményeit is – meghatározása érdekében, valamint szükség esetén a megállapodás rendelkezéseinek módosításai és azok alkalmazásának kiigazításai érdekében;

21. kitart amellett, hogy – a segélyezés hatékonyságáról szóló párizsi elvekkel összhangban – a segélyeket többek között az igények mentén kell kialakítani, és ennélfogva felszólítja az AKCS-t, hogy pontosan határozza meg, hogy milyen célból szükséges további GPM-vonatkozású finanszírozás, tekintettel különösen a következőkre: szabályozási keretek, védintézkedések, a kereskedelem megkönnyítése, a nemzetközi egészségügyi és növény-egészségügyi és szellemi tulajdonjogi normák teljesítése, valamint a GPM nyomon követési mechanizmusának összetétele;

22. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent a dohai fejlesztési menetrenddel (DDA) kapcsolatos tárgyalások újraindulása, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelem liberalizálásáról szóló egyezmények továbbra is előmozdítsák a fejlődést a szegény országokban;

---

[1] *HL C 301E., 2007.12.13., 45. o.*

23. meggyőződése, hogy a végleges gazdasági partnerségi megállapodásokat a dohai fejlesztési menetrendről szóló megállapodás kiegészítésének, nem pedig alternatívájának kell tekinteni az AKCS-országok számára;

24. tiszteletben tartja a kereskedelem védelméről szóló, kétoldalú biztosítékokkal ellátott fejezet szükségességét; felszólítja mindkét felet e biztosítékok indokolatlan alkalmazásának kerülésére;

25. tudomásul veszi a mezőgazdasági segélyekre és támogatásokra fordított közkiadások közötti hatalmas különbségeket, mivel az EU évente 55 000 millió eurót, az Egyesült Államok 55 000 millió dollárt költ évente erre a célra, míg Ghána az 1980-as évek óta nem nyújtott támogatást a mezőgazdasági termékek előállítói/a termelők számára;

26. úgy véli, hogy annak ellenére, hogy a ghánai mezőgazdasági termékeknek preferenciális hozzáférése van az európai piachoz, a GPM nem képes a ghánai mezőgazdasági termékek fejlődését elérni, kivéve, ha a termelői kapacitást erősítik és modernizálják műszaki és pénzügyi beruházással;

27. megjegyzi, hogy ez oly módon érinti hátrányosan az AKCS-országok termelőit, hogy csökkenti versenyképességüket belföldön és külföldön egyaránt, mivel termékeik reálértéken költségesebbek a támogatott uniós és amerikai termékekhez képest;

28. támogatja ezért a mezőgazdasági termékek és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában megállapított, vámtarifaszám alóli kivételeket, mivel ezek elsősorban ezen országok új iparágainak vagy érzékeny termékeinek védelmére irányulnak;

29. megjegyzi, hogy Ghána már részesült vámtarifaszám alóli mentességben a csirkehús és egyéb hústermékek, a paradicsom, a vöröshagyma, a cukor, a dohány és a sör vonatkozásában;

30. hangsúlyozza, hogy a teljes körű GPM-nek egyszerűbb és tökéletesített származási szabályokkal kell ösztönöznie a feldolgozott termékek kivitelét, különösen az olyan kulcsfontosságú ágazatokban, mint a mezőgazdaság;

31. tudomásul veszi a fejlesztési együttműködésről szóló fejezet beillesztését a végleges gazdasági partnerségi megállapodásba, amely kiterjed az árukereskedelmi együttműködésre, a kínálati oldali versenyképességre, a vállalkozásokat erősítő infrastruktúrára, a szolgáltatások kereskedelmére, a kereskedelemhez kapcsolódó kérdésekre, az intézményi kapacitásfejlesztésre, valamint az adóügyi kiigazításokra; felhívja mindkét felet arra, hogy vállalt kötelezettségük értelmében csak a megfelelő kapacitás létrejöttét követően zárják le a versenyről és kormányzati beszerzésiekről szóló tárgyalásokat;

32. elismeri, hogy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás már tartalmaz együttműködési fejezetet (2. cím), amely kiterjed a fejlesztési együttműködésre, a költségvetési kiigazításra, a kínálati oldali versenyképességre, a vállalkozásokat erősítő infrastruktúrára, amit maradéktalanul végre kell hajtani; hangsúlyozza, hogy a teljes regionális megállapodás keretében a lehető legsürgősebben be kell fejezni a szolgáltatásokkal, beruházásokkal és kereskedelemmel kapcsolatos szabályokról szóló

fejezeteket; felhívja mindkét felet arra, hogy vállalt kötelezettségük értelmében csak a megfelelő kapacitás létrejöttét követően zárják le a versenyről és kormányzati beszerzésiekről szóló tárgyalásokat;

33. hangsúlyozza, hogy minden végleges gazdasági partnerségi megállapodásnak a jó kormányzásra, a politikai hivatalok átláthatóságára és az emberi jogokra vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaznia kell;

34. hangsúlyozza, hogy a GPM-nek hozzá kell járulnia a millenniumi fejlesztési célok (MFC-k) eléréséhez;

35. felhívja a tárgyaló feleket, hogy a megállapodásba vegyenek fel kötelező szabályokat a befektetésekre, a versenyre és a közbeszerzésre vonatkozóan, amelyek fokozzák Ghána mint üzletkötési és befektetési célpont vonzerejét, és mivel ezen szabályokat általánosan alkalmazzák majd, mind a fogyasztók, mind a helyi közigazgatás javát fogják szolgálni;

36. megállapítja a nem állami szereplők és egyéb érdekeltek hozzájárulásának fontosságát a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének (ECOWAS) régiójában, valamint a gazdasági partnerségi megállapodások hatáselemzésének jelentőségét, amely segíteni fog a gazdasági partnerségi megállapodások nyomon követése során szükséges valódi partnerség létrehozásában;

37. kéri a ratifikációs folyamat gyors lefolytatását annak érdekében, hogy a partnerországok számára indokolatlan késedelmek nélkül elérhetőek legyenek az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás előnyei;

38. rugalmas, testre szabott és pragmatikus megközelítést ajánl a végleges gazdasági partnerségi megállapodásra vonatkozó jelenlegi tárgyalásokhoz; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy különösen vegye figyelembe Ghánának a megállapodás fejlesztési vonatkozásait illető kérését; e tekintetben üdvözli a Tanács 2008. június 16-i és 17-i következtetéseit;

39. bíztatja a tárgyaló feleket, hogy a terveknek megfelelően 2009 folyamán zárják le a tárgyalásokat; arra ösztönzi a feleket, hogy hozzanak meg minden intézkedést annak érdekében, hogy az AKCS-országok és az Európai Unió közötti végleges gazdasági partnerségi megállapodásokat a terveknek megfelelően 2009 vége előtt véglegesíteni lehessen;

40. hangsúlyozza, hogy a végleges gazdasági partnerségi megállapodásnak tartalmaznia kellene egy felülvizsgálati záradékot és egy átfogó hatásvizsgálatot, amelyet a megállapodás aláírását követő 3-5 éven belül kell elvégezni; kéri, hogy az Európai Parlamentet és a ghánai Parlamentet vonják be a megállapodás bármifajta felülvizsgálatba;

41. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országok parlamentjei és a nem állami szereplők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában, és kéri a Bizottságot, hogy garantálja azok részvételét a folyamatban lévő tárgyalásokban; ennek érdekében részvételen alapuló megközelítés alapján egyértelmű menetrendet kell kialakítani az Unió és az AKCS-országok között;

42. fontosnak tartja, hogy a GPM-ek végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, biztosítva az egyensúlyt az INTA bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következetessége között; ennek a parlamenti bizottságnak rugalmas módon kell működnie és munkáját aktívan össze kell hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel; úgy véli, hogy az ellenőrzésnek az egyes ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások elfogadása után kell megkezdődnie;

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Tanácsnak és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.